

ARBETETS VÄLSIGNELSE

äldste David E Sorensen

i de sjuttios presidentskap

KUV:s brasafton för unga vuxna • 6 mars 2005 • Brigham Young-universitetet

Jag skulle vilja uttrycka min uppskattning till alla prästadömsledare och deras hustrur som är här med oss ikväll. Jag är särskilt tacksam för att äldste och syster Samuelson är här. Det var en stor förmån att få arbeta tillsammans med äldste Samuelson på tempelavdelningen i många år. Jag kan försäkra eleverna på Brigham Young-universitetet, såväl som fakulteten, att de är välsignade som har ett så dugligt ledarskap som president och syster Samuelson.

När jag funderade över vad jag vill säga till er, ni ungdomar i kyrkan, så slog det mig att många studerar. Faktum är, mina kära unga vänner, att vi alla studerar evangeliet, eller hur?

Det var en man som arbetade för Förenta staternas skat-
tedepartement. Hans uppgift var att undersöka fall då förfalskade pengar var inblandade. Han var så bra på det han gjorde att allt som krävdes var en snabb blick på en sedel för att han skulle kunna avgöra om den var äkta eller falsk. En kväll på en presskonferens efter det att mannen hade avslöjat en stor förfalskarliga sade en av reportrarna till honom: "Du måste använda en hel del tid till att studera förfalskade sedlar för att kunna känna igen dem så lätt."

Han svar på detta var: "Nej, jag studerar aldrig förfalskade sedlar, jag tillbringar min tid med att studera äkta sedlar. Då är felaktigheterna lätta att se."

Samma sak är det med evangeliet, kära bröder och syster. Vi är här för att undervisa om Jesu Kristi evangelium. Det finns inget behov av att studera några förfalskningar, för vi har sanningen. När ni studerar den sanna kyrkan och tillåter Anden att verka inom er, har ni de svar som behövs för att bemöta de olika situationer ni ställs inför. En ung missionär sade följande till mig angående Mormons bok, vilket jag har funnit vara sant under årens lopp: Kom ihåg att det inte är Mormons bok som ska prövas — det är vi.

I kväll skulle jag vilja tala till er om en av de väsentligaste principerna i hela evangeliet. Jag talar om läran om arbete. Jag hoppas att det jag säger ska bli till vägledning för er i det arbete ni nu utför eller kommer att utföra.

De av er som går ut high school eller college eller vill ha ett jobb, kanske ställer er sådana här frågor när ni söker arbete: "Vilka arbetstider får jag? Vilka extraförmåner får jag? Vilka dagar får jag ledigt? Får jag tid att umgås med mina vänner eller utöva mina hobbies?" Men sådana frågor, som gäller fritiden snarare än arbetet, kan hindra er från att se mycket större möjligheter.

Guds arbete

Arbete är en evig princip. Vem känner ni som har jordens alla rikedomar och mer därtill och ändå arbetar ständigt? Vår himmelske Fader! Han är en arbetare. Vår himmelske Fader och Jesus Kristus har med exempel och lära visat oss att arbete är viktigt i himlen och på jorden. Jehova *arbetade* för att skapa himmel och jord. Han samlade vattnen tillsammans och lät torra marken komma fram. Han skapade solen, månen och stjärnorna. Han skapade varje levande varelse i hav och på land. Sedan satte Fadern Adam och Eva på jorden för att ta hand om den och råda över andra varelser. (Se 1 Mos 1:1–28.)

Men deras arbete slutade inte med skapelsen. I Den kostbara pärlan läser vi: "Mitt *verk* och min härlighet är att åvägbringa odödlighet och evigt liv för människan." (Moses 1:39; kursivering tillagd.) Det innefattar naturligtvis varje man, kvinna och barn. Av allt som vår himmelske Fader kunde arbeta med har han valt att arbeta för våra eviga själars bästa — din själ och min själ.

Jesus sade: "Min Fader verkar ännu i denna stund. Så verkar även jag." (Joh 5:17) Han sade också: "[Jag] måste göra hans gärningar som har sänt mig." (Joh 9:4)

Arbete är en välsignelse

Du och jag har också ett arbete att utföra. Satan vill fresta oss att tro att vårt arbete inte är värt något eller att vi inte behöver arbeta alls. Han har fel. Vi behöver arbeta. Vi har ansvaret att sörja för våra egna och våra familjers behov. Den här traditionen att vara självförsörjande har varit Herrens sätt alltsedan Adam och Eva lämnade Edens lustgård. Herren sade till Adam: "I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd." (1 Mos 3:19) Adam

och Eva arbetade på åkrarna så att de kunde försörja sig och sina barn. (Se Moses 5:1.)

Men att försörja oss är inte arbetets enda syfte. Antag att du fick en stor summa pengar eller av någon orsak genast blev ekonomiskt oberoende. Inte ens då är befallningen att arbeta upphävd. Herren sade till Israels folk: "Sex dagar skall du arbeta." (2 Mos 20:9) Han gjorde inga undantag från befallningen för dem som hade mer än tillräckligt med pengar! Som äldste Neal A Maxwell sade: "Arbete är alltid en andlig nödvändighet även om det för vissa inte är en ekonomisk nödvändighet." (Se *Nordstjärnan*, jul 1998, s 38.)

Arbete är ingen förbannelse utan en välsignelse. Genom arbete lyder vi inte bara Guds bud. Vi gör det också möjligt för oss att få del av Guds frälsande nåd. Frälsaren sade: "Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud." (Joh 14:15) Så Kristus klargjorde att om vi älskar honom och vill vara med honom, så måste vi lyda hans bud, även budet till Adam att arbeta.

Herren sade till de sista dagars heliga i början av återställelsen: "Jag, Herren, har icke behag i alla Sions invånare, ty det finnes lättningar ibland dem." (L&F 68:31) Och ännu senare, på 1900-talet, sade Heber J Grant, en Guds profet: "Arbete skall återinsättas som den ledande principen i kyrkans medlemmars liv." (Conference Report, okt 1936, s 3)

Har ni någonsin tänkt på vad som skulle hända om folk inte arbetade? Skulle våra skolor fungera? Skulle regeringens uppgifter bli gjorda? Skulle det finnas teveprogram? Även om vi ibland tänker att det vore trevligt att ha alla pengar vi kan önska oss och aldrig behöva arbeta igen, så kan jag försäkra er att detta inte är vägen till sann lycka. Några av de mest nedslagna personer jag träffat har varit sådana som av ett eller annat skäl inte kunnat arbeta under längre tidsperioder.

Arbete är ett familjeansvar. Jag vet att en del av er inte bor hemma. Jag påminner er om att ni just nu skördar frukterna av er familjs arbete. Era föräldrar har arbetat hårt för ert fysiska, andliga och känslomässiga välbefinnande. De förväntar sig inte att någon annan ska ta över detta ansvar. Men de väntar sig att *ni* bär en del av bördan.

När jag var med vid min sons examen vid Harvard Business School, bad rektor Kim Clark, som är medlem i kyrkan, de elever som tog examen och som satt på främsta raderna, att titta bakom sig på sina nära och kära. När eleverna vände sig om, gjorde rektor Clark en

paus och sade: "Om det inte varit för era familjers stöd, skulle ni inte ha kunnat ta examen här idag." Det är likadant för er alla. Ni har fått mycket. Och ni förväntas i er tur — det krävs av er — att ni på samma sätt stöder och älskar era barn och släktingar. Det här innebär att ni inte kan driva omkring. När ni blir äldre, väntar era föräldrar sig att ni ska klara er själva och bli oberoende.

Vi har alla del i arbetet. Kom ihåg att det är viktigt att börja tidigt i livet med att lära barnen göra sin del i familjens arbete. De av er som haft tillfälle att växa upp i ett hem där ni fick lära er arbeta, kan vittna om värdet av detta i ert liv i dag. Faktum är att äldste Samuelson nyligen berättade hur tacksam han var för att hans far lärde honom att arbeta och att hans hustrus mor och far lärde henne att arbeta.

Så långt vi kan bör kyrkans medlemmar göra sitt bästa för att sörja för livets grundbehov — mat, kläder och tak över huvudet för familjen.

Vi vet att man på vissa platser i världen har svårt att försörja sin familj. Svårigheterna kan innefatta kronisk sjukdom, förlust av make, äldre föräldrar att försörja, barnens utbildning och så vidare. Vår himmelske Fader är mån om familjer i sådana omständigheter. Det är min övertygelse att han ska ge er styrka att klara svårigheterna. Han välsignar oss alltid om vi ber till honom i tro.

Arbete är ett tjänande

En bra inställning, goda vanor och skicklighet i arbetet befrämjas genom givande upplevelser. Låt mig illustrera. På den gård där jag växte upp skulle korna mjölkas före gryningen varje dag. Det spelade ingen roll om det var söndag eller jul eller någon annan helg. Det spelade ingen roll om det var kallt. Det spelade ingen roll om någon hade influensa. Det spelade ingen roll om solen sken eller om en snöstorm rasade. Varje morgon och varje kväll var det samma sak: Korna måste mjölkas.

Innan mina bröder blev inkallade i kriget, var det för det mesta de som mjölkade. Men 1943, när jag var bara 10 år, fick jag gå ut på gårdsplanen där omkring tio eller tolv kor väntade på att jag skulle släppa in dem i ladugården. Min mamma och pappa brukade säga högt till korna: "God morgon. Trevligt att se er!" Jag måste bekänna att jag som pojke inte hade riktigt samma känslor för korna.

För varje ko som mjölkades, hällde jag mjölk ur spannen ner i en fyrtiliters kanna. Varje kanna vägde omkring fyrtio kilo när den var full. Jag fick spänna mina

unga muskler när jag bar ner dem till vägen för att hämtas av mejeriet.

Min pappa hjälpte mig ganska ofta med att mjölka korna, och ibland hjälpte mamma till. Jag minns att min far och mor fortsatte mjölka tills de var nära 90. Men far mjölkade inte korna för att han var tvungen. Han mjölkade dem för att de behövde bli mjölkade. Det är skillnad. För honom var de här djuren inte bara kor — de var Big Blackie, Bossie, Sally och Betsy. Han ville att de skulle vara nöjda. Han sade alltid att nöjda kor ger bra mjölk. För min far var mjölkning — hur anspråkslöst det än verkade — inget krav, det var en möjlighet. Att mjölka var inget jobb för honom; det var ett tjänande.

Den här inställningen var till hjälp för mig när jag växte upp. Den hjälpte mig förstå att allt hederligt arbete är hedervärt. Inom några år insåg jag att utförandet av de här sysslorna faktiskt började ge mig en känsla av självförtroende och styrka. Jag kände stolthet över mitt arbete. Jag fann att ingen kunde få mig att känna att mitt arbete var mindre värt. Som Eleanor Roosevelt sade: "Ingen kan få dig att känna dig mindervärdig utan ditt medgivande." (*"Points to Ponder"*, *Reader's Digest*, feb 1963, s 261) Ni styr er egen inställning — särskilt ni ungdomar — till arbete. Självförtroende och tåga kan komma väl till pass — den kan betjäna er i klassrummet, den kan betjäna er i statens tjänst eller den kan betjäna er på börsen.

I stället för att se vårt dagliga arbete som något betungande, bör vi se det som en möjlighet. Just så lärde mig min far att tänka om korna. De här lärdomarna har förblivit hos mig i hela mitt liv, och jag fortsätter besöka gården och dess minnen så ofta jag kan.

Tänk på detta. Om min far kunde finna mening med mjölkning, så borde vi väl kunna finna en mening med vårt arbete.

Lär dig att älska arbete

Ett av de bästa sätten jag vet att njuta av livet är att lära sig älska arbete. Min hustru Verla är ett fullkomligt exempel på detta. Hon började arbeta för sin sjuka moster Bertha vid tio års ålder. Hon diskade och städade. Hon har arbetat alltsedan dess. Det slags arbete hon utfört har varierat under olika skeden i hennes liv. Hon hade höga betyg i skolan, undervisade förstaklassare några år, fostrade våra sju barn, arbetade i föreningen hem och skola, satt i den lokala skolstyrelsen, arbetade på missionsfältet, har hållit hundratals tal i kyrkan och har suttit i många kommunstyrelser och arbetat som frivillig.

En del av hennes arbete har varit vad världen kanske anser alldagligt, som att hålla ett stort hushåll igång. En del av hennes arbete har varit mer intellektuellt, såsom universitetskurser, och mycket av det har varit det andliga arbetet att undervisa om evangeliet. Men alltid, oavsett uppgift, har hon lagt ner hela sin själ i arbetet. Hon har funnit stor glädje i sitt arbete. Idag sade hon till mig att hon hoppades bli som sin moster Vera, som när hon var nittio år sade att hon hoppades att aldrig bli för gammal för att arbeta. De gladaste människor jag känner är de som gläds åt sitt arbete — vad det än är.

Ni kanske minns berättelsen som visar hur vår inställning till arbete kan göra hela skillnaden.

En resande passerade ett stenbrott och såg tre män arbeta där. Han frågade dem var och en vad de gjorde. Männens olika svar återspeglade deras inställning till samma arbete.

"Jag hugger sten", svarade den förste.

Den andre svarade: "Jag tjänar tre guldmünt om dagen."

Den tredje log och sade: "Jag hjälper till att bygga ett Guds hus."

Minns det gamla talesättet: "Din inställning avgör din ställning."

Vi borde kunna finna stor mening med vårt arbete, vad det än är. I varje hederligt arbete kan vi tjäna Gud. Kung Benjamin, den nephitiske profeten, sade: "När I stå i edra medmänniskors tjänst [ären] I blott ... i eder Guds tjänst." (Mosiah 2:17) Även om vårt arbete bara är att hjälpa till att försörja våra familjer, så hjälper vi ändå Guds barn.

Herren är inte nöjd med dem som är lata eller sysslolösa. Han sade: "Lättingen skall icke hava någon plats i kyrkan, om han icke omvänder sig och förbättrar sin väg." (L&F 75:29) Han befallde också: "Du skall icke vara lättjefull, ty den som är lat skall icke äta en arbetares bröd, ej heller bära hans kläder." (L&F 42:42)

Från kyrkans tidigaste dagar har profeterna lärt de sista dagars heliga att vara oberoende och självförsörjande samt att undvika lättja. Sanna sista dagars heliga lägger inte frivilligt bördan av sin egen försörjning på någon annan. Ni bör bestämma er, unga vänner, här och nu, att ni i möjligaste mån ska vara oberoende i er egen situation, i hela ert liv.

Många av er unga kvinnor är eller kommer att bli mödrar och blir kanske välsignade med många år hemma då ni fostrar barn. Andra av er systrar kanske inte kan

bli mödrar, eller om ni är mödrar, kanske inte får möjlighet att stanna hemma på heltid. Vilken situation ni än befinner er i, vill jag uppmuntra alla er unga kvinnor att följa vår profets råd och skaffa er så mycket utbildning ni kan. Utbildningen är i sig värdefull. Er utbildning ger er en känsla av trygghet om ni är hemma med barnen. Skulle er framtid leda er till att ni söker betalt arbete, så gör en utbildning i allmänhet att ni får ett meningsfullare och mer givande sådant.

Arbetet självt måste vara redbart och ha ett värdigt ändamål. Vår himmelske Fader är inte glad när vi tjänar pengar på onda eller lättjefulla sätt. President Spencer W Kimball uttryckte saken så här: "Jag känner starkt att [de] som uppbär lön men inte ger arbetet [rättmätig] tid, energi, hängivenhet och tjänande, tar emot pengar som inte är rena." (Conference Report, okt 1953, s 52) Ganska starka ord, eller hur? Han sade också att pengar som vi fått genom onda eller lättjefulla medel såsom stöld, hasardspel, inklusive lotterier, bedrägeri, försäljning av illegala droger, förtryck av de fattiga och liknande, är orena pengar.

President Kimball definierade skillnaden mellan hederligt arbete och onda gärningar:

"Rena pengar är den ersättning man får för en hel dags hederligt arbete. Det är rimlig betalning för väl utförd tjänst. Det är rimlig vinst av försäljning av varor eller tjänster. Det är inkomst som fås genom affärer som alla parter tjänar på.

Tarvlig vinning är ... pengar ... som fås genom stöld och rån ... hasardspel ... syndiga handlingar ... mutor ... och exploatering." (Conference Report, okt 1953, s 52)

I dag finns det många som lockas med lättvunna pengar och föreslår genvägar till rikedom och ett lättjefullt liv. Vi hör hela tiden talas om det. Dessa erbjudanden är illusioner, och profeterna har konsekvent varnat oss för att falla för frestelsen att skaffa "lättvunna pengar". Vi får inte förlora förmågan till sunt omdöme, att väga risker mot fördelar och att fatta de större sammanhangen i livet.

I arbetets värld finns det många som är andligt okänsliga därför att de är köttsligt sinnade. Försök undvika dem. Det vore mycket tragiskt om vi genom vårt arbete kom i kontakt med sådana som vill förstöra vår andlighet. "Vad hjälper det en människa att hon vinner hela världen men förlorar sin själ?" (Mark 8:36) Herren har sagt oss att "en oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon

kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt." (1 Kor 2:14)

Vi bör naturligtvis försöka hitta den rätta balansen mellan arbete, vila och avkoppling. Utan arbete har vila och avkoppling ingen mening. Det finns ett gammalt talesätt: "Att göra ingenting är det hårdaste arbetet av alla." Det är inte bara behagligt och nödvändigt att vila. Vi är befallda att vila på sabbatsdagen. (Se 2 Mos 20:10.) Herren lovar dem som helgar sabbatsdagen att "jordens fullhet är er". (L&F 59:16)

En del av er kanske vet att syster Sorensen och jag tillbringade några år i Asien. När vi bodde där, hörde vi ett gammalt ordspråk: "Välj ett jobb du älskar, så behöver du aldrig arbeta en dag i ditt liv." Till största delen tror jag det är önsketänkande. Jag vill inte låta trist. Men verkligheten är den att arbete inte alltid är behagligt. Jag tror att ett av råden från president Thomas S Monson är en bättre maxim. Han sade: "Välj vad du vill älska, älska det du väljer." (*Nordstjärnan*, jan 1989, s 60) Han talade ju om äktenskap, men jag hävdar att detta råd absolut är tillämpligt på det yrke man väljer. Välj ett jobb att älska, och älska sedan ditt val.

Vad jag vill komma fram till är att många människor fastnat i uppfattningen att deras arbete borde vara mer givande eller mer glamoröst, eller åtminstone mindre monotont! När det börjar kärva — som det ju gör då och då — börjar de tänka att det arbete de valt kanske inte är allt som de trodde det skulle vara. De börjar tro att gräset är grönare på andra sidan staketet. Man hör de här människorna säga: "Om jag bara hade bestämt mig för medicin i stället för juridik. Jag kunde ha blivit en bra läkare." Eller kanske: "Jag önskar jag hade det där höjdarjobbet. Om jag var chef som han, skulle jag verkligen jobba hårt och behandla människor väl och bli framgångsrik."

Människor som inte kan komma loss ur de här hjulspåren har ofta svårt att lyckas väl i något yrke alls. De älskar karriären men bryts sedan ner av de små, enkla sakerna och slutar till sist för att jaga sin dröm förbi nästa horisont. Det slutar med att de driver från jobb till jobb och aldrig stannar länge nog för att göra riktigt väl ifrån sig. (Om det jag säger är störande för några av er så inbjuder jag er att omvända er.)

När ni en gång valt ett jobb, så älska det! Inget jobb är fullkomligt. Varje jobb har sina utmaningar och sina långtråkiga dagar. Liksom i äktenskapet kräver framgång i arbetet troligen årtal av *hängiven* och *enveten* ansträngning.

Jag vill ge er ett exempel. Michelangelo, den store målaren och skulptören, förmedlade en grundläggande insikt om sitt arbete. Han sade: "Om människor visste hur hårt jag måste arbeta för att uppnå mästarskap, skulle det inte verka så underbart alls." En del av er har kanske själva sett Michelangelos lysande konstverk. Men hur många av oss har stannat upp och tänkt på det bokstavligen slitsamma och långtråkiga arbetet att mejsla ut Davidsstatyn ur ett enda stort marmorblock! Och att skapa en 4 meter hög skulptur av David! Och David var ju inte Michelangelos första skulptur. Säkert kämpade och arbetade han med hundratals, tusentals skulpturer innan han åstadkom detta mästerverk. Hade det inte varit tragiskt om Michelangelo efter sina första år av slitsamt skulpterande i marmor bestämt sig för att det var för svårt, för långtråkigt, och att han mycket hellre skulle bli författare? Det ironiska är att han, om han gjort den förändringen, troligen skulle ha upptäckt att skrivandet kan vara slitsamt och tråkigt också!

Ni når större framgång om ni entusiastiskt arbetar på, trots jobbets brister och trots dagliga små enkla ting. Fokusera på det ni håller på med och motstå frestelsen att låta blicken irra. Ja, jag vågar faktiskt påstå att det inte spelar så stor roll vilket arbete ni väljer. Jag lovar att om ni framhårdar och gör ert bästa i det yrke ni valt, kommer ni att finna ett större mått av framgång och *ni kommer till sist att tycka bättre om ert arbete* än ni kanske trodde var möjligt.

Några råd

Låt mig ge er ytterligare några råd.

För det första: arbeta flitigt på att komma överens med andra. Var en del av lösningen och inte en del av problemet. Ja, var ett ljus, inte en domare. Studier bekräftar gång på gång att människor i regel inte förlorar jobbet för att de saknar tekniska kunskaper eller förmåga. Det är vanligare att svårigheten är att de inte kan komma överens med andra människor. Jag inser att man inte kan göra alla nöjda jämt, men man kan göra de flesta nöjda för det mesta — särskilt om en av dessa personer är din chef.

För det andra: Kom ihåg att människor sällan förbättrar sig när de bara har den egna måttstocken att mäta sig med. Jag kan försäkra er att jag gjort större förbättringar i mitt liv och i min verksamhet som resultat av andras kritik än av deras beröm. Lär dig att då och då mäta dig med någon annans måttstock. Om din chef säger att du tappar humöret alltför lätt, så ta det på allvar. Om din maka säger att du tappar humöret för lätt och dina vänner

säger att du tappar humöret för lätt, så är det troligt att du tappar humöret för lätt. När du hör sådant, så lyssna innan du förnekar det. Bedöm det. Väg det. Är det dags att ändra på sig? Lär dig, oavsett kritik, att komma överens med andra. Om du vill komma överens med dem, så kan du.

För det tredje: Var optimist. Acceptera inte pessimism, särskilt inte om den är riktad mot dig personligen. Acceptera inte pessimistiska ord om din himmelske Fader. Betänk källan till dem — de kommer från Satan. Acceptera inte pessimistiska ord om kyrkans ledare eller om kyrkan som institution. Det är arbetsamt att förkasta Satans budskap, men det leder till glädje.

Ett ord till återvända missionärer: Överge inte de principer, de vanor eller de stora upplevelser du lärt på missionsfältet. Överge inte ditt yttre. Bröderna förväntar sig inte att du ska ha slips och vit skjorta och mörkblå kostym nu när du är tillbaka i skolan, men bibehåll de goda vanor för ditt yttre som du lärde på missionsfältet. Klä dig för framgång! När dina personliga vanor återspeglar den renlighet, värdighet och de evangelieprinciper du undervisat om som ung missionär, kommer de väl till pass på arbetsplatsen.

Sammanfattning

Mitt budskap i kväll kan sammanfattas i två uttalanden. Det första är från president David O McKay. Han sade: "Låt oss inse att förmånen att få arbeta är en gåva, förmågan att arbeta är en välsignelse och att kärlek till arbetet är framgång." (*Pathways to Happiness* [1957], s 381)

Det andra är från vår älskade levande profet, president Gordon B Hinckley. Han sade: "Det största arbetet i världen utförs inte av genier. Det utförs av vanliga människor med balans i tillvaron, som lärt sig arbeta på ett utomordentligt sätt." (Se "Vår brist på medmännisklighet", tal under inledningsceremoni vid Brigham Young-universitetet, 25 apr 1996, *Evig äktenskap, elevens studiehandledning*, s 312–313.) Det är givet att det förekommer besvikelser och modfällighet på vägen, bröder och systrar.

Orson F Whitney tröstar oss:

"Ingen smärta vi lider, ingen prövning vi utstår är förgäves. De bidrar till vår utbildning, till utvecklandet av sådana egenskaper som tro, styrka och ödmjukhet. Allt vi lider och allt vi utstår, särskilt när vi utstår det med tålamod, bygger upp vår karaktär, renar vårt hjärta, vidgar vår själ, gör oss mer ömsinta och kärleksfulla, mer värdiga att kallas Guds barn ... och det är genom sorg och lidande, arbete och prövningar, som vi får den utbildning

som vi kommit hit för att erhålla och som gör oss mer lika vår Fader och Moder i himmelen." (Citerat i Spencer W Kimball, *Faith Precedes the Miracle* [1972], s 98.)

Som en enkel tjänare till Herren lovar jag er och välsignar er, då ni arbetar på att bibehålla de normer Herren satt genom skrifterna och sina profeter, då ni studerar, då ni ber, då ni betalar ert tionde och era offergåvor av de pengar ni tjänar på ert arbete, att ni ska nå större framgång i hela livet, förutom i ert dagliga arbete. Ni blir då bättre arbetare. Ni blir mer produktiva arbetare. Ni blir mer effektiva arbetare. Allt tack vare att Herrens ande är med er och hjälper och styrker er.

Jag ger er en särskild hälsning från vår älskade profet, president Hinckley. För inte så länge sedan, i ett tal till medlemmarna i sin hemmastav, sade president Hinckley: "Det står inte så illa till som vi ibland tror ... Jag är mycket optimistisk, vad kyrkan beträffar. Jag är oerhört optimistisk när det gäller denna kyrkas ungdomar. Vi behöver inte vara rädda. Vi har inget att frukta om vi efterlever evangeliet, om vi fattar våra beslut i evangeliets ljus. Om vi knäböjer och ber till Herren om hans upplysning, förståelse, ledning och mod, behöver vi inte vara rädda."

Mina kära unga vänner, ikväll vill jag bära mitt vittnesbörd för er. Jag tror på denna kyrka. Jag tror på Jesus Kristus. Jag tror på det han sade. Jag tror på det han sade till nephiterna: "Jag skapade himlarna och jorden och allt vad i dem är. Jag var hos Fadern från begynnelsen."

(3 Nephi 9:15) Jag vet att han är son till Elohim, Fadern som skapade Adam och Eva. Jag vet, mina kära unga vänner, att han, Sonen, föddes av Maria i Betlehem i Judéen. Jag vet att hans födelse gick till så som Matteus berättade under kung Herodes dagar. Jesus Kristus sade: "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus." (Joh 8:12) Jag tror på Kristus när han sade: "Den som bevarar mitt ord skall aldrig någonsin se döden." (Joh 8:51) Jag vet att han och hans Fader visade sig för pojkeprofeten Joseph Smith.

Jag vet att Jesus Kristus kan hjälpa oss alla med vårt arbete om vi hjälper honom med hans arbete. "Ty de rättfärdigas namn skola bliva inskrivna i livets bok, och jag vill giva dem en arvedel på min högra sida. Nu, mina bröder, vad haven I att invända mot detta? Jag säger eder, att även om I bestriden det, så betyder det ingenting, ty Guds ord måste uppfyllas." (Alma 5:58) Jag vet och vittnar om att vi har en levande profet, Gordon B Hinckley, som kan hjälpa oss i vårt arbete om vi lyder hans råd.

Ni, mina kära unga vänner, är denna kyrkas hopp. Ni är de samhällens hopp i vilka ni bor. Ni kommer att bli kyrkans framtida ledare, de framtida ledarna i samhällena, i världen. Jag bär mitt ödmjuka vittnesbörd om att om ni arbetar för vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus så kommer han att välsigna er och vaka över er och bevara er i hela ert liv. Och jag bär detta vittnesbörd för er i hans heliga namn, ja, vår Herre, vår Återlösare, vår Frälsare, ja Israels helige, Jesus Kristus, amen.